

(Vlnr.) Jean-Louis De Cartier (voorzitter van Etex, CartaMundi en Brepols) en Jos Sweere (operationeel manager Kruisberghoeve)

De passie voorbij

Ondernemen kreeg de kans een blik te werpen op wat de 'hobby' van Jean-Louis de Cartier genoemd wordt. Maar dat tijdverdrijf heeft veel weg van een hoogtechnologisch landbouwbedrijf.

Je kan het tegenwoordig nog meemaken: de voorzitter van Etex, CartaMundi en van Brepols die even – in stropdas op weg naar een raad van bestuur – zijn wagen aan de kant zet om een veld wortelen te inspecteren. Nog even, want volgens Jean-Louis de Cartier wordt deze taak binnenkort overgenomen door een drone (zie kader).

Van kleins af aan

Jean-Louis de Cartier steekt enthousiast van wal: "Ik wou van kleins af aan boer worden en heb als kind veel op de boerderij gewerkt. Ik heb dan ook A2 Landbouw gestudeerd en toen ik op mijn 19de van school kwam, heb ik een jaar gewerkt voor mijn moeder op haar boerderij in Arendonk, de Kruisberghoeve. Zij had het bedrijf overgenomen van mijn grootvader André Emsens, die dezelfde passie had als ik. Hij heeft het bedrijf kort na de oorlog uit de grond gestampt en ik heb als twintigjarige de exploitatie overgenomen. Mijn eerste omzet was 100.000 euro."

"Als ik hier een stuk land omploeg, dan zie ik 's avonds exact wat ik gedaan heb en of ik recht heb gereden. Dat doet me goed."

(Jean-Louis De Cartier)

Hoewel Jean-Louis ook gronden bewerkte in Wallonië en een boerderij in Hongarije, investeerde hij veel energie in de Kruisberghoeve: "Ik wierf mijn eerste medewerker aan en installeerde een wortelwasserij. Tot mijn vader me vroeg om bestuurder bij Brepols te worden. Ik vroeg toen aan Jos Sweere de boerderij te komen leiden. Dat is 24 jaar geleden. Terwijl Jos de operationele verantwoordelijkheid overnam, werd ik ook voorzitter bij CartaMundi en chair-

man bij Etex, het familiebedrijf van moederskant."

Professionele uitbouw

Jean-Louis de Cartier en zijn operationeel manager Jos Sweere bouwden het bedrijf ondertussen verder uit. De activiteit veranderde wel eens, maar werd in elk geval steeds omvangrijker, weet Sweere: "Ik werd bedrijfsleider toen het bedrijf 160 ha was. We teelden aardappelen, suikerbieten, wortelen, bonen en erwten. Ondertussen is het bedrijf uitgebreid naar 400 ha. Boeren telen ook voor ons: wij oogsten en zorgen dat alles op tijd in de fabriek is (zie kader)."

De omzet is vandaag gegroeid naar 4 mio euro, weet Jean-Louis de Cartier: "Onze instelling is om steeds bezig te zijn met morgen. We zijn gebiologeerd door nieuwe dingen. Vandaag kunnen we alle vruchten spoelen. Dat geldt voor aardappelen, appels, knolselder en wortelen. Recent investeerden we ook in compostering van groenafval. Daarmee helpen we onze arme grond vruchtbaarder te maken."

"We willen toegevoegde waarde brengen met dit bedrijf. De wasserij was iets unieks, daar zijn er niet zoveel van. Onze extra waarde zit dus in de wasserij en het composteren."

Daarmee gaan we twee keer verder in de waardeketen.”

Tijdsbeheer

Jean-Louis is wel eens vaker op de boerderij te vinden: “Voor mij is het belangrijk hier regelmatig te komen werken. Omdat je als voorzitter van een raad van bestuur met strategie en visie bezig bent, verlies je wel eens de grip met de werkelijkheid. Als ik hier dan een stuk land omploeg, dan zie ik 's avonds exact wat ik gedaan heb en of ik recht heb gereden. Dat doet me goed.”

Het valt ook allemaal eigenlijk nog wel te combineren, stelt de Cartier:

“Mijn hoofdtaken zijn coachen, motiveren, ondersteunen, stimuleren en controleren. De dagelijkse leiding kent zijn werk. Het zijn allen zeer bekwame bedrijfsleiders. Ik hoef van hun dagelijkse aansturing niet op de hoogte te zijn. Ik ben beschikbaar voor hen, maar niet operationeel. Brepols was daarin de uitzondering.”

De cirkel rond

Ondertussen is de opvolging voor het landbouwbedrijf verzekerd, weet Jean-Louis de Cartier: “Twee van mijn kinderen hebben eveneens de richting landbouw gekozen en zijn sterk geïnteresseerd. Mijn zoon werkt hier vandaag al mee. Ondertussen

moeten Jos en ik de juiste strategische beslissingen nemen om de groei en de toekomst van het bedrijf verder te verzekeren. Jos kent de markt als geen ander en ik heb een breed zicht en visie vanuit mijn andere bedrijven. We vullen elkaar daarin aan.”

“Zelf ben ik zinnens mijn mandaten op mijn 65ste op te geven. Ik ga dan zelf terug een boerderij van nul beginnen. Geen hoogtechnologische zoals deze, want ik wil zelf nog met de tractor kunnen rijden!”

Tekst: Patrick Verhoest | Foto: Jan Locus

Hoogtechnologische precisielandbouw

Wie de Kruisberghoeve in Arendonk bezoekt, denkt nog amper aan een hobby van een bedrijfsleider. Wat je te zien krijgt, is spijttechnologie in de landbouw.

Hoogtechnologie in de landbouw is een antwoord op de steeds veel-eisender wordende normen qua milieubelasting en opbrengsten. De wortelteelt is daar een mooi voorbeeld van. Jean-Louis de Cartier: “Onze wortelen gaan naar Australië, Canada en Amerika. We hebben hier de kennis, de techniek, de fabrieken, goede grond en het gepaste klimaat. We zijn de groentetuin van Europa en werken just in time. De fabriek wil op dag X om 11 uur een vrachtwagen wortelen

van een bepaalde grootte en dan rekenen wij terug: wanneer gaan we oogsten? Dus wanneer moet men zaaïen om die vrachtwagen om vijf voor elf de fabriek te laten binnenrijden? We moeten alles plannen, regelen, rekening houdend met het weer, de ligging van percelen, waarde van de grond. Dat geheel aansturen is ook onze toegevoegde waarde.”

Het landbouwbedrijf gebruikt heel wat technische snufjes om de productie te verhogen en het milieu minder te belasten en staat daar heel ver in. Jos Sweere: “Het begint bij de gps op onze tractoren. Dat levert rechte rijen op en wordt ten volle gebruikt bij het afmeten van percelen. Het systeem levert maxi-

male resultaten bij het ploegen, zaaïen, spuiten, bemesten en oogsten. Onze gps rijdt op 2 cm nauwkeurig. Dat betekent minder kosten, minder milieubelasting en meer opbrengst.”

Jean-Louis de Cartier sluit af: “Dat is het begin van precisielandbouw. Ook bij het oogsten bepalen sensoren je opbrengst meter bij meter en je kan bemesten en bespuiten in functie van de situatie van de grond. Bij ons bepalen drones welke plant we gaan bemesten, beregenen en oogsten. Satellieten doen dat nu al, maar drones nemen dat stilaan over. Ze meten zelfs de pH van de grond. Dat is pas ‘smart farming’. En binnenkort rijdt die tractor bovendien nog eens onbemand.” (PV)